

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 24 lutego 2020 r.

Poz. 1765

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE KN-I.4131.1.62.2020.3 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 18 lutego 2020r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały nr XVII/76/20 Rady Gminy Czermin z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za zajmowanie pasa drogowego dróg gminnych - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 16 stycznia 2020 r. Rada Gminy Czermin podjęła uchwałę nr XVII/76/20 w sprawie ustalenia stawek opłat za zajmowanie pasa drogowego dróg gminnych.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.).

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 20 stycznia 2020 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził co następuje:

Podstawę prawną podjęcia uchwały nr XVII/76/20 w sprawie ustalenia stawek opłat za zajmowanie pasa drogowego dróg gminnych stanowi przepis art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z tym przepisem „Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł”.

Zatem przepis art. 40 ust. 8 ustawy, stanowiący normę kompetencyjną do podjęcia uchwały, wskazuje jednoznacznie zakres udzielonego upoważnienia. Obejmuje ono ustalenie wysokości stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego.

Z kolei przepis art. 40 ust. 9 ustawy zezwala na zróżnicowanie wysokości stawek opłat za zajęcie 1 m² pasa drogowego wyłącznie ze względu na okoliczności i przesłanki enumeratywnie w nim wskazane, którymi są:

- 1) kategoria drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;

- 3) procentowa wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Wskazany powyżej przepis zawiera zamknięty katalog kryteriów, według których możliwe jest różnicowanie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Niedopuszczalne jest zatem uzależnienie w uchwale wysokości tych stawek od innych, pozaustawowych czynników. W wyroku z dnia 2 lutego 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 465/04, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu orzekł, że „Przepis art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych wymienia (...) w sposób zamknięty czynniki, które powinna uwzględnić rada gminy ustalając stawki opłat za zajęcie pasa drogowego. Enumeratywne wyliczenie oznacza, iż rada gminy ustalając stawki opłat nie może brać pod uwagę innych czynników”. W tożsamy sposób orzekł również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt III SA/Po 398/18. Tymczasem w § 4 uchwały nr XVII/76/20 w sprawie ustalenia stawek opłat za zajmowanie pasa drogowego dróg gminnych Rada Gminy Czermin zróżnicowała stawki opłat rocznych za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego za zajęcie 1 m² powierzchni pasa drogowego drogi zajętej przez rzut poziomy urządzeń ze względu na rodzaj obszaru, w którym umieszczone zostanie urządzenie w pasie drogowym tj. czy nastąpi to w obszarze zabudowanym czy też w obszarze niezabudowanym.

Organ nadzoru stwierdza, że rada określając stawki opłat za zajęcie pasa drogowego uwzględniła inne kryteria niż określone w art. 40 ust. 9 ustawy. Uzależnienie wysokości opłaty za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń od tego czy droga przebiega w obszarze zabudowanym czy też w obszarze niezabudowanym, stanowi istotne naruszenie prawa. W tym miejscu raz jeszcze należy podkreślić, że enumeratywne wyliczenie kryteriów w art. 40 ust. 9 ustawy oznacza, że rada gminy ustalając stawki opłat nie może brać pod uwagę żadnych innych czynników niż te, które zostały wymienione w tym przepisie. Omawiany przepis ustawy nie przyznaje radzie upoważnienia do różnicowania opłat ze względu na rodzaj nawierzchni drogi.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Łukasz Mikołajczyk

(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:
Rada Gminy Czermin,
Wójt Gminy Czermin.